viure als pirineus

L'Alt Pirineu no és Lleida

Feliu Sirvent | 14 de julio de 2020

Establiments hotelers de l'Alt Pirineu han vist anul·lades les reserves que ja tenien compromeses, al·legant que estan situats a Lleida

La situació sanitària que pateix la comarca del Segrià, a Lleida, i el seu confinament perimetral, ha provocat nombroses cancel·lacions als hotels i cases de turisme rural de l'Alt Pirineu. Establiments de l'Alta Ribagorça, del Pallars Sobirà o de la Cerdanya han vist anul·lades aquests dies les reserves que ja tenien compromeses des de feia temps, al·legant que "estiguen situades a Lleida" i que la por al coronavirus els ha fet desdir. Serveixen de ben poc les explicacions i les raons dels hotelers per fer entendre al client que això no és així, que ells no es troben geogràficament a Lleida, que la seva destinació està a molts quilòmetres de distància de la comarca confinada, que pertanyen a la demarcació de l'Alt Pirineu, que formen part d'una regió sanitària pròpia i amb unes condicions de la pandèmia ben diferents pel que fa als casos i al control.

Aquest ha estat el cas del *Balneari de Caldes de Boí,* a l'Alta Ribagorça, on des del confinament de la comarca del Segrià han perdut un total de dotze reserves, que suposen fins a 72 nits d'hotel. Van rebre trucades constants de gent que preguntava en quina situació es trobaven. Per això **Joan Perelada**, director de l'establiment, diu que aquest fet els va fer reaccionar, *per dir a la gent que al Pirineu estan bé.* El mateix ha passat a l'*Hotel Pessets* de Sort, on **Ramon Aytés** explica que les cancel·lacions de reserves són importants, tant a l'hotel com als apartaments, que en aquest cas són de setmanes senceres. *Cada dia truca algú per anul·lar i tenim l'ocasió d'explicar-los que al Pirineu no hi ha problemes, que la situació és bona i que estaran perfectament. El problema és que moltes de les reserves ens venen per agència i la cancel·lació aleshores és immediata*, assegura Aytés. A Ribera de Cardós, al Pallars Sobirà, **Toi Gabriel** de l'*Hotel Cardós* explica que des del confinament del Segrià *ha estat un degoteig de cancel·lacions, unes deu la darrera setmana. No s'entén, estem a 150 Km de la ciutat de Lleida, estan més a prop de Barcelona que de Ribera de Cardós*, afirma indignat. Gabriel recorda que tots els establiments hotelers pallaresos *hem fet difusió per les xarxes socials, explicant que l'Alt Pirineu és una altra regió sanitària i que no ens afectava*. **Alfons Peguera** de l'*Hotel Andria* de la Seu d'Urgell i de l'*Hotelet d'Estamariu* tampoc no s'ha escapat d'aquesta riuada d'anul·lacions, unes deu en aquests dies i totes per la mateixa raó. Peguera ens diu que *no només ens han cancel·lat reserves d'aquest juliol, avui també deu habitacions compromeses per a l'agost d'un grup de motoristes que s'hi havien d'estar dotze dies.*

El Pirineu "de Lleida"

Tants anys de continguts provincials en el llibre d'estil dels mitjans de comunicació i de campanyes turístiques allunyades de la realitat, han contribuït a crear aquest marc mental i a portar-nos fins aquí. Campanyes turístiques amb una intencionalitat obsessiva per difondre el missatge de província per damunt de tots els altres valors territorials i geogràfics, han aconseguit desdibuixar les comarques pirinenques i confondre al visitant. Cal dir les coses pel seu nom, no és comprensible que se segueixi parlant del ***Pirineu de Lleida***, perquè Lleida no té Pirineu, i tampoc de la ***Neu de Lleida***, quan en realitat es refereix a les estacions d'esquí de l'Alt Pirineu i l'Aran.

En una entrevista a la televisió pública catalana, l'eminent filòleg **Joan Corominas** li va dir al periodista **Josep Maria Espinàs**: "*Sr. Espinàs, el felicito per haver escrit un llibre de viatges efectuat en un país que no existeix*". El llibre es diu *Viatge al Pirineu de Lleida*. L'escriptor **Quim Monzó**, a la seva columna a *La Vanguardia* deia: "*Al Segrià no hi ha muntanyes, com a molt hi ha turons i tossals. Pirineu de Lleida, com Pirineu de Girona, són denominacions tronades, que responen a l'època en què, abans que cap altra cosa, el que marcava la pauta eren les sacrosantes províncies. Que continuen omnipresents salta a la vista*". L'acabada de crear **Taula del Pirineu**, integrada pels diputats pirinencs a la Diputació de Lleida, té molta feina pel davant, és una bona oportunitat i pot suposar un punt d'inflexió per activar polítiques inversores i de desenvolupament, però també comunicatives. Estem parlant sobretot d'una qüestió conceptual, no pas pressupostària. A les Terres de l'Ebre tenen el seu propi patronat de promoció turística i, des de la seva seu a Tortosa, treballa per la promoció i suport a la comercialització de la **marca Terres de l'Ebre**. Seria inimaginable que les campanyes turístiques parlessin de " comarques meridionals tarragonines" per referir-se al territori ebrenc.

Cal un canvi profund de mentalitat, un canvi cultural i polític que reconegui el protagonisme que l'Alt Pirineu mereix i que li correspon d'acord amb la seva personalitat i la singularitat avalada per les lleis del Parlament. L'incompliment de la **Llei de Vegueries** per part del govern de la Generalitat i la seva manca de compromís, no pot continuar sent la tònica general. Precisament, la **disposició final** de la llei diu: "*En el termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, l'organització dels serveis territorials de la Generalitat i l'exercici de les funcions dels departaments de l'Administració de la Generalitat s'han d'adequar a l'àmbit territorial de les demarcacions veguerials*". Aquest termini obligat per llei **es complia fa cinc mesos** i avui l'Alt Pirineu segueix sense el desplegament dels serveis territorials dels departaments del govern al seu territori. El més calent és a l'aigüera.